

Ημερολόγιο Ασημάντων 516: Η Εύα αρχηγός των Ευζώνων & το κοριτσάκι χωρίς σπέρτα

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Μπορούμε να δούμε ακόμη και τον κ. Πορτοσάλτε να εργάζεται αφιλοκερδώς για κάποια ΜΚΟ υποδεχόμενος πρόσφυγες σε κάποιο ακριτικό νησί και να τους φροντίζει στοργικά, όπως άλλωστε κάνει εξ αποστάσεως ο Βούδας Αβραμόπουλος με εξήντα χιλιάδες στη μεγάλη του Γένους δεξιά του τσέπν.

1 4.12.22 Τετάρτη. Άμα δεν μπορώ να μιλήσω σε Σένα Αγάπη μου τι να τα κάνω τα Χριστούγεννα; Τι να τα κάνω τα φώτα και τα τραγούδια, τους αγώνες, τις φιέστες, τους σινεμάδες, τις εκδηλώσεις, τα ταξίδια, τις ανεξέλεγκτες επιδοτήσεις από τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, τα στοιχήματα στο Χρηματιστήριο, τους επαίνους τους και τα βραβεία. Είμαι εδώ μόνος Αρετή κι όταν λέω εδώ, εννοώ ολομόναχος στην παρακάτω γειτονιά, λίγο πιο πέρα από την απόσταση που καλύπτουν τα χέρια σου όταν απλώνονται να με πιάσουν. Κι όταν σε αγγίζω με τη σκέψη μου τα δάχτυλά μου απαριθμούν στο σώμα σου θύματα ναυαγίων και αποχωρισμών.

• Ήλθε το διαβατήριό από την Πρεσβεία της Αυστραλίας γρηγορότερα απ'ό,τι το περίμενα. Να βγάλουμε και το εισιτήριο τώρα γιατί άργησα και θα δυσκολευτώ να βρω θέση. Τηλεφωνώ στο TRVL IDEA και τα κακά μαντάτα δεν είναι ο υπερδιπλασιασμός των τιμών αλλά ότι δεν υπάρχουν θέσεις γι αυτό το χρόνο, ούτε την ημέρα των Χριστουγέννων που έλεγα να πετάξω. Εκτός, αν πάω με μια «πεθαμένη» Εταιρεία που δραστηριοποιείται τελευταία και σταματάει μισή μέρα στην Ντόχα κι άλλη μισή στη Σιγκαπούρη. Όχι, όχι, θέλω να πάω σαν άνθρωπος. Άνθρωπος; Η λέξη έχει υποβαθμιστεί στην εποχή μας. Αλλά και σε όλες τις εποχές οι σακούλες με τα χρήματα μετράγανε κι όχι ο άνθρωπος.

15.12.22 Οι αγώνες ποδοσφαίρου στο Κατάρ, μαζί με τα παραδοσιακά «καλλιστεία καμήλων», δημιουργούν ιδανικές συνθήκες για επανεμφάνιση του MERS, του φονικότερου κορονοϊού που έχει μεταδοθεί ως σήμερα στον άνθρωπο, προειδοποιεί διεθνής ερευνητική ομάδα. Το Αναπνευστικό Σύνδρομο Μέσης Ανατολής, ανεπισήμως γνωστό και ως «γρίπη των καμήλων», μεταδίδεται από τις αραβικές καμήλες και έχει προσβάλει περίπου 2.600 ανθρώπους από την ανακάλυψή του στη Σαουδική Αραβία.

«Ο κίνδυνος να επιστρέψουν μολυσμένοι στις χώρες τους επισκέπτες στο Κατάρ παραμένει υπαρκτός», καθώς ο κορονοϊός του MERS πιστεύεται ότι προέρχεται από νυχτερίδες, συχνότερα όμως μεταδίδεται από τις

δρομάδες καμήλες της Μέσης Ανατολής.

Βγαίνω να πάρω μια εορταστική ανάσα και αναπνέω όλη τη Μέση και πέρα Ανατολή στην Αχαρνών, στον κήπο του Σαμουήλ, στα Afgan market και στα Εστιατόρια Καμπούλ, Περσέπολις και τώρα Μεσοποταμία παρκάρω την γκαμήλα μου με τα δικά της MERS, την ώρα που ένας μονοπόδαρος ζπιάνος έχοντας αγκαλιά έναν τεράστιο βρωμερό αρκούδο μπαίνει στο ρεστοράν της πυρκαγιάς. Η εορταστική Αθήνα του σήμερα: μια θλίψη κι ένα κόμπος στο λαιμό. Το κοριτσάκι με τα σπέρτα δεν θα παγώσει μπροστά στη βιτρίνα αλλά θα το εκδώσουν μέσα σε ένα αυτοκίνητο στον Κολωνό. Δεν είναι ένα απαχθέν πλουσιοκόριτσο είναι ένα αποπαίδι του Θεού. Που άμα απλώσει το χέρι του και κλέψει καμιά σοκολάτα κάλλιστα το πυροβολεί στο πίσω μέρος της κεφαλής ένας ένστολος Δίας

Αποφασίζω να πάω στο ΙΚΑ της Λεωφόρου Αλεξάνδρας για να δω τι θα γίνει με τον ξερόβηχα και διαπιστώνω για άλλη μια φορά σε τι χάλι βρίσκεται η δημόσια υγεία και πόσο ήρωες κυριολεκτικά είναι οι γιατροί, ειδικά όσοι εφημερεύουν -αλλά και οι ασθενείς είναι ήρωες κι αυτοί χωρίς παράσημα και χειροκρότημα. «Είστε καθарός στα πνευμόνια», μου λέει η υπέροχη εφημερεύουσα που την ερωτεύομαι αμέσως, «να αποφεύγετε τους συνωστισμούς, τις εκδηλώσεις, τις συνευρέσεις κι όχι πολλά με την Γκαμήλα σας»

16.12.22 Κυκλοφόρησε το αγαπημένο περιοδικό Τεφλόν τεύχος 28 με σύγχρονη ποίηση από το Κέιπ Τάουν. Τώρα που οι λύκοι ξύπνησαν. Ποίηση γραμμένη στα κάαπς, δηλαδή στη «γλώσσα του Ακρωτηρίου», ποίηση από τις εργατικές πολυκατοικίες του Κέιπ Τάουν, ποίηση για τη μετα-απαρτχάιντ εποχή, για μανάδες που στρίβουν τσιγάρα με σελίδες απ' τον τηλεφωνικό κατάλογο, για κορίτσια που μπαίνουν σε συμμορίες και μένουν έγκυες στα δεκατρία, γι' ανθρώπους «αποτσιγάρα κωμένα σε σπιρτόκουτα», ποιήματα για πένθημα μεθύσια και έκπτωτους θεούς, ποιήματα για τις πληγές που άφησε πίσω της η αποικιοκρατία. Κείμενο-Μετάφραση: Peter Constantine
Natalie Diaz: Το πρώτο νερό είναι το

σώμα Η αυτόχθονας Μοχάβι Αμερικανίδα Ναταλί Ντίαζ πραγματεύεται στο ποιητικό της έργο τις πολλαπλές μορφές της συστημικής βίας που διαπερνά την ιστορία των αυτοχθόνων και τη συνεχή διαπλοκή της με την ερωτική επιθυμία και οικειότητα, μιλάει με πολιτική αιχμηρότητα και ελεγειακό λυρισμό για έναν πόλεμο που «δεν τελείωσε ποτέ, κι όμως με κάποιο τρόπο ξαναρχίζει», για τον ποταμό Κολοράντο που «διασχίζει το κέντρο του σώματός μας, με τον ίδιο τρόπο που διασχίζει το κέντρο της γης μας». Κείμενο-Μετάφραση: Τώνια Τζιρίτα Ζαχαράτου κλπ κλπ.

• Κι εσύ λαέ βασανισμένη μην ξεχνάς την Εύα Καϊλή στο κελί (της ξενιτιάς).

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ. ΟΥ ΝΟΥ Ζ ΑΒΟΝ ΚΑΤΑΝΤΙΖΕ!!! Τα στερνά του Μίχαλου. Μπορούμε να δούμε ακόμη και τον κ. Πορτοσάλτε να εργάζεται αφιλοκερδώς για κάποια ΜΚΟ υποδεχόμενος πρόσφυγες σε κάποιο ακριτικό νησί και να τους φροντίζει στοργικά, όπως άλλωστε κάνει εξ αποστάσεως ο Βούδας Αβραμόπουλος με εξήντα χιλιάδες στη μεγάλη του Γένους δεξιά του τσέπν.

Και η μοιραία Εύα Καϊλή στο εκράν με κοντομάνικο (μία στημένη εικόνα χίλιες λέξεις) στο σαλόνι του δήθεν «ανεκτικού» Σεϊκν, που λιθοβολεί για ψύλλου πήδημα γυναίκες ντυμένες με τσουβάλια, η Εύα μας η Μακεδονομάχος, η Εύα αρχηγός των ευζώνων κι ο μπαμπάς προ-Ψωμιάδης με μια βαλίτσα στο χέρι δεν έχει μέσα εικοσάρικα, πεννητάρικα έχει την ξεφτίλα όλων όσων εμπορεύονται πατρίδα, ιδέες.

Έχω αναμμένο το πορτατίφ μέρα μεσημέρι, Δεκέμβρη μήνα με συννεφιά, έχω την ηλεκτρική μου σόμπα μπροστά στον καινούριό μου μεταχειρισμένο υπολογιστή, έχω την βήχα μου και το περιοδικό Τεφλόν που μου γνωρίζει τη Natalie Diaz αυτή την απίστευτη ποιήτρια. Έμαθα να τους αγαπώ από δω ψηλά μέσα από το τσιμέντο Αζίζι να διαβαστεί όλο το ποίημα «Για τα εκθέματα από Αμερικανικό Μουσείο Νερού» ένα ποίημα ποταμός για το ποτάμι που δίνει ζωή στους παραποτάμιους πληθυσμούς των ιθαγενών και οι Εταιρείες τους αποκλείουν έχοντας αγοράσει ακόμη και τη βροχή.